Td026_09

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν’ άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ’ κάστρα πάτησ’ χωριά
πάτησ’ κάστρα πάτησ’ χωριά πάτησ’ και μαναστήρια
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’ δεν μπορ’ να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ’ γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν
παπάς και διάκος διάβαζαν σ’ ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι
ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι ν άνοιξι νά ’ρθω μέσα
να σ’ φέρω έναν άρρωστον
να σ’ φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι
γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα
Χάρος παείν’ να πάρ’ ψυχή
Χάρος παείν’ να πάρ’ ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν’ άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ’ κάστρα πάτησ’ χωριά πάτησ’ και μαναστήρια
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’ δεν μπορ’ να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ’ γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν σ’ ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι ν άνοιξι νά ’ρθω μέσα
να σ’ φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα
Χάρος παείν’ να πάρ’ ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.